

Käre läsare,

Det finns många teorier för produktutveckling som alla förespråkar olika metoder. Man kan för enkelhets skull dela in dem i statiska och dynamiska metoder.

Statiska metoder är sådana som **inte** anpassar sig efter vad som framkommer under arbetets gång. Man tillämpar en planerande strategi och ett typiskt uttryck är 'plan the work and work the plan'. Projektet brukar rapporteras efter hur det följer planen, inte efter hur det uppfyller ett önskat slutmål. Vidare brukar man starta med en specifikation, dvs man väljer produkttegenskaper när kunskapen är som minst. Exempel på statiska metoder är Concurrent Engineering (CE) och Integrated Product Development (IPD) som är det som lärs ut på våra tekniska högskolor.

Dynamiska metoder kallas så eftersom man här anpassar sig efter vad man lär sig under arbetets gång. Man utnyttjar den senast vunna kunskapen. Strategin är lärande och produktens fulla specifikation växer fram under projektet. Exempel på dynamiska metoder är Agile programming, Lean Product Development (LPD) och Dynamic Product Development (DPD).

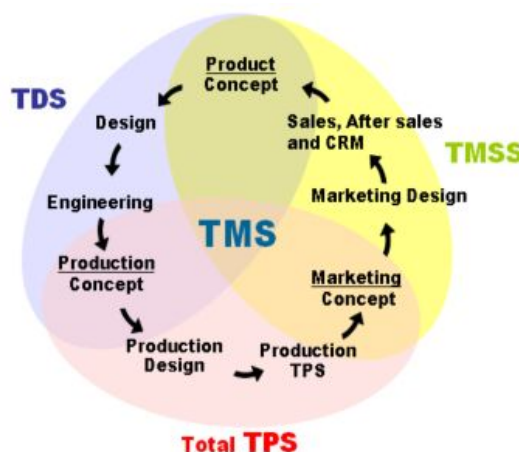
Skillnaden i utvecklingstakt mellan ett statiskt drivet projekt respektive ett dynamiskt är en faktor tre till tio till det dynamiska projektets fördel, under förutsättning att de som deltar behärskar metoderna.

System eller process?

INOM BILFÖRETAGET TOYOTA ser man sin verksamhet som bestående av fyra sammanlänkade system.

Det är Toyota Development System (TDS), Toyota Production System (TPS), Toyota Marketing and Sales System (TMSS), och Toyota Management System (TMS) som länkar samman och leder de övriga, figur 1.

I Sverige talar vi inte om system, däremot gärna om processer, speciellt produktutvecklingsprocessen som alltid på alla företag som har en PD-process innebär faser med mellanliggande stoppljus.

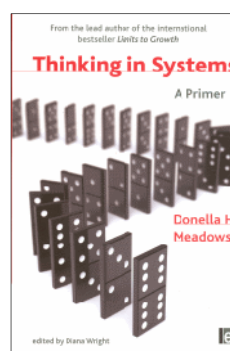

Figur 1. Toyotas verksamhet sedd som sammanlänkade system

Veckans bok

DONELLA MEADOWS ger i boken *Thinking in Systems* en grundläggande teori för beskrivning av system.

Författaren betonar vikten av att inte fastna med uppmärksamheten på enstaka händelser (så som vår nyhetsrapportering fungerar) utan ge akt på flöden eller strömningar, eller ännu hellre koncentrera uppmärksamheten på de ansamlingar som driver flöden. Det kan vara kapital, mineraltillgång, kunskap, etc.

Donella H. Meadows
Thinking in systems; a primer,
Earthscan 2009,
ISBN 978-84407-726-7
(218 pages, 155*233 mm)

Vidare bör man vara uppmärksam på feedbackloopar. De kan vara självförstärkande och ge upphov till exponentiell tillväxt som är fallet med jordens befolkning eller vår samlade kunskap. Eller också kan de vara balanserande och hålla en ansamling (stock, med Meadows språkbruk) vid en viss storlek.

Boken innehåller en hel del pekpinor och några små sakfel. Men om man har överseende med detta så är boken mycket läsvärd och klart tankeväckande.

Efter att ha läst och begrundat Meadows budskap kommer du att fortsättningsvis koncentrera dina åtgärder på att finna *leverage points*, som är lämpliga punkter för att intervensera i systemet, samt på feedbackloopar.

Du kommer också att få en ökad förståelse för vikten av att beakta systemets historia som en källa till systemkunskap.

Boken rekommenderas som en första lättillgänglig introduktion till systemtänkande. Boken får fyra av fem möjliga guldstjärnor ☆☆☆☆.

Lars Holmdahl • +46 708-77 53 16 • lars@larsholmdahl.com